U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci navrhovatele: **P. L.,** ve věci podání ze dne 15. 3. 2011,

takto:

I. Podání navrhovatele ze dne 15. 3. 2011 **se odmítá**.

II. Navrhovatel **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Navrhovatel se podáním ze dne 15. 3. 2011 označeným jako „Stížnost ve věci 10 C 306/90 a E 27/92, vedené u Okresního soudu Plzeň – město“ domáhal revize případu. V podání poukázal na to, že v uvedené věci byly nečinné soudy téměř všech stupňů (kromě Nejvyššího správního soudu, Ústavního soudu a Nejvyššího soudu). Opakovaně bylo nečinné i ministerstvo spravedlnosti. Konkrétněji pak popsal pouze průběh exekučního řízení. V závěru podání uvedl, že následky přetrvávají do současnosti a štvavé likvidační postupy vybrané části justice a policie jsou aktuální i dnes.

Podle ust. § 37 odst. 3 s. ř. s. musí být z každého podání zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno. Ten, kdo činí podání (dále jen „podatel“) v podání uvede o své osobě osobní údaje jen v nezbytném rozsahu; vždy uvede jméno, příjmení a adresu, na kterou mu lze doručovat. Jiné osobní údaje uvede jen tehdy, je-li toho třeba s ohledem na povahu věci, která má být soudem projednána. Podléhá-li podání soudnímu poplatku, musí být opatřeno kolkovou známkou v odpovídající hodnotě a musí k němu být připojeny listiny, jichž se podatel dovolává. Podání, které je třeba doručit ostatním účastníkům a osobám na řízení zúčastněným, musí být předloženo v potřebném počtu stejnopisů.

Protože podání navrhovatele nesplňovalo výše uvedené náležitosti, byl navrhovatel v souladu s ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzván usnesením ze dne 31. 3. 2011, č. j. Na 69/2011 – 2, aby je doplnil tak, aby bylo zřejmé, čeho se týká, proti komu konkrétně směřuje a čeho se jím domáhá. Nejvyšší správní soud k tomuto doplnění stanovil lhůtu 15 dnů. Současně byl navrhovatel poučen o následcích neodstranění těchto vad podání.

Navrhovatel na výzvu reagoval přípisem, v němž sdělil, že se jedná o žalobu o zaplacení dlužné částky s příslušným zákonným úrokem, o žalobu o náhradu škody za nezákonné zásahy Okresního soudu v Plzni a o žalobu o náhradu škody za nečinnost

Vrchního soudu v Praze a Ministerstva spravedlnosti. Dále navrhovatel uvedl, že se domáhá náhrady hmotné i nehmotné škody za ekonomicky likvidační způsob provádění exekuce. Od hlavního dlužníka M. H. požaduje splnění povinnosti stanovené rozhodnutím Okresního soudu v Plzni sp. zn. 10 C 306/90, a exekučními výměry. Od ochranné služby Policie České republiky požaduje doživotní dorovnání mzdy do původní výše a požaduje zpět své zaměstnání.

Z toho, co uvedl navrhovatel, je zřejmé, že v případě jeho podání se jedná o žalobu na náhradu škody za nesprávný úřední postup soudů a ministerstva spravedlnosti, o návrh na zaplacení náhrady na ušlém příjmu a dále o návrh na nařízení exekuce či soudního výkonu rozhodnutí ve věci vymožení finanční částky od M. H. Uvedené nároky mají podle toho, jak jsou popsány, povahu nároků občanskoprávních. K jejich projednání a k rozhodnutí o nich mají pravomoc soudy v občanském soudním řízení, nikoliv soudy ve správním soudnictví.

Podle ust. § 46 odst. 2 s. ř. s. soud návrh odmítne tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. V usnesení o odmítnutí návrhu musí být navrhovatel poučen o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu.

Vzhledem k tomu, že navrhovatel se domáhá rozhodnutí v právních věcech, o nichž má jednat soud v občanském soudním řízení, přičemž k projednání věcí je podle toho, co navrhovatel uvedl, věcně příslušný okresní soud, Nejvyšší správní soud jeho podání podle ust. § 46 odst. 2 věty první s. ř. s. odmítl.

Ohledně požadavku navrhovatele k opětovnému přijetí do služebního poměru k Policii České republiky Nejvyšší správní soud pouze na vysvětlenou dodává, že takový požadavek není kompetentní postoupit příslušnému orgánu, neboť k tomu nemá soudním řádem správním svěřenu pravomoc (§ 46 odst. 5 s. ř. s. na tento navrhovatelem uplatněný nárok nedopadá). Pokud chce navrhovatel vstoupit do služebního poměru u Policie České republiky, musí podat písemnou žádost tomuto bezpečnostnímu sboru (viz § 16 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů).

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ust. § 60 odst. 3 věta první s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Navrhovatel může do jednoho měsíce od právní moci usnesení podat žalobu o náhradu škody a návrh na soudní výkon rozhodnutí k okresnímu soudu nebo návrh na nařízení exekuce soudnímu exekutorovi.

Odmítl-li návrh na zahájení řízení Nejvyšší správní soud, protože šlo o věc, kterou soudy projednávají a rozhodují v občanském soudním řízení, a došla-li soudu příslušnému k občanskému soudnímu řízení do jednoho měsíce od právní moci usnesení žaloba (návrh na zahájení řízení) v této věci, platí, že řízení o ní je u soudu zahájeno dnem, kdy soudu došla odmítnutá žaloba (návrh na zahájení řízení).

V Brně dne 28. dubna 2011

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu